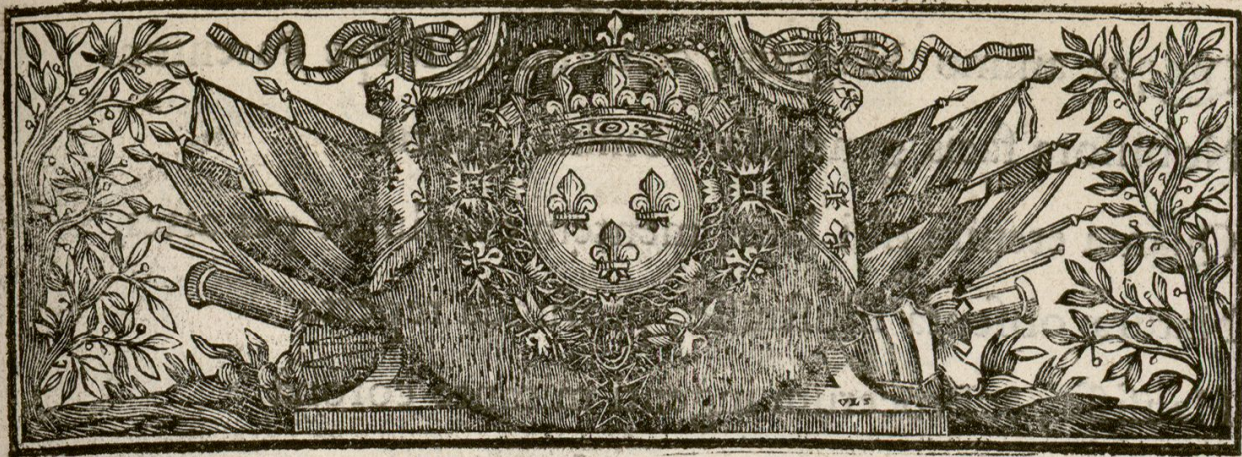

SERENISSIMO PRINCIPI

H. J. v. 55.

(31.)

ARMANDO GASTONI
DE ROHAN

THESES PHILOSOPHICAS IN
Harcuriano Lycæo publicè defendenti

Die Dominicâ 3. Augusti 1692.

OCTRINÆ meritisque tuis, ARMANDE,

trophæum

Erigimus, pariterque tuos celebramus honores,

MAGNANIME Ô PRINCEPS, quem tollit ad

Æthera virtus,

Cuique eadem instituit Sophiæ comes addita pompam :

MAGNANIME Ô PRINCEPS, quem plurima copia fandi ,

Quem Charites decorant, Pietas, candorque, pudorque, I

A

2

Quique animo Magnus, celsusque à stirpe Parentum
Nobilia facis generosæ nomina gentis.

Quanta etenim tibi laus, mentem excoluisse per artes,
Naturæ obscura illustrâsse, profunda reperta
Hauisse, & Procerum ingenti mirante coronâ
Ætatem suprâ, & pubenti in flore juventæ,
De Sophiæ arcanis, vastique volumine mundi
Divitis ingenii tot opes, tot promere gazas,
Verbaque, queis aulæ suspensas arrigis aures,
Namque per ingenuas animo fæliciter artes
Transmisso, Sophiæ mysteria & abdita rerum
Perspicuè depromis, adhuc vernantibus annis.

Ut rosa quæ viridi meditans erumpere amictu,
Pulchra etiam dum clausa latet sub tegmine, nondum
Picta coloratur primo suffusa rubore,
At postquam infusos foliis accepit honores
Solis inardescens radiis ostri, explicat omnes
Divitias, vincit vicinos undique flores,
Et bibuli effusos Zephyri furantur odores.

Sic, PRINCEPS GENEROSE, tuus sese exerit ignis,
Dulcibus ex oculis divini signa decoris
Exiliunt, radii, scintillæ, ignesque corusci,
Invictosque animos spiras è pectore toto,

3

Antiquumque referes genus, **HERO**asque **RO**hannos.

At tu, SUBIZI, Magni quem gratia REGIS
Distinxit semper, Victoria **semper** euntem
Quem stipat, celso PRINCEPS **è** sanguine Regum,
Bello armisque ingens, Pietate **excelsior** Heros,
Post expugnatas turrets, arces**que** Namurci
Terribiles arces, te urgente, **Tonante** receptas.
Ergo iterum Harcuriis fas est **te** cernere Musis,
Deliciasque omnes, quæ tecum abiire, reducis.
Sic post Phlegrææ discussa **pericula** pugnae
Assertumque Jovi cælum, **fusosque** Gygantas,
Mars Geticos saltus, **desertaque** rura revisit.

Ah quoties tacitis **damnavimus** arma querelis,
Et dulcem aspectum SUBIZI **invidimus** hosti;
Te, PRINCEPS, absente, **nimis** Victoria constat,
Quantumvis sit plena, tuis **non** ipsa triumphis
Quæ comes est, tantum **pensat** vel gloria damnum.

Sæpius obsessa at nunquam possessa, superbum
Decutiens caput, urbs, **quid** formidabile fulmen
Quid possit, Dux MAGNE, **tua** imperterrita virtus
Sensit, & Hispanos fastus **exosa**, suisque
Nobilior damnis, nunc **Francia** Lilia adorat.

Huc ades, ô PRINCEPS, toties quem Gallia vidit

Irruere in medias acies, in vulnera mille,
 Inter & horrores bellorum & stragis acervos,
 Mille reportantem devicto ex hoste Trophæa
 Hûc ades, illustres pariterque hîc cerne Triumphos,
 Te dignum hæredem, similemque per omnia, cerne
 Innocuis armis, docto è certamine pulchras
 Quas ultrô meruit lauros palmasque ferentem;
 Agnosce hic natum, quantasque reliqueris absens
 Nominis hæredi, solo vel nomine vires.

Sic decet Heroïum natos, ad culmen honorum
 Ostensum per iter, splendenti tramite, suprâ
 Sortem hominum, audaci & grandi properare volatu.

Vos etiam ô Gentis magna ornamenta ROHANNÆ
 Tot factis clari, tot bellorumque superbi
 Exuviis titulisque Duces, cæloque recepti,
 Illustres animæ, quarum post fata superstes
 Nomen adorandum, nobis pro Numine restat,
 Cernite solennes magnosque Nepotis honores,
 Gaudete, hunc meritis cælo se attollere, vosque
 A natis vinci placidâ gaudete sub urnâ.

Celsissimæ Serenissimæ Principis Genti multis Nominibus
 addictissimus LEONARDUS MATTHIEU
 Academicus Professor, & Artium Examiner.